

**II Міжнародна науково-
практична конференція**

**II International scientific
and practical conference**

12 грудня 2025 р.
м. Житомир, Україна

December 12, 2025
Zhytomyr, Ukraine

**Синергія науки та
освіти в сучасному світі**

**Synergy of science and
education in the modern world**

II Міжнародна
науково-практична
конференція

**Синергія
науки та освіти в
сучасному світі**

Матеріали

12 грудня 2025 р.

м. Житомир, Україна

II International
scientific and practical
conference

**Synergy of science
and education in the
modern world**

Proceedings

December 12, 2025

Zhytomyr, Ukraine

УДК 37

DOI: <https://doi.org/10.64076/ihrc251212>

Синергія науки та освіти в сучасному світі : матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції / Міжнародний гуманітарний дослідницький центр (м. Житомир, 12 грудня 2025 р.). Research Europe, 2025. 154 с.

До збірника ввійшли матеріали II Міжнародної науково-практичної конференції “Синергія науки та освіти в сучасному світі”, яка відбулася 12 грудня 2025 року. Збірник розрахований на науковців, освітян, студентів, державних службовців, представників бізнесу та широку громадськість.

Робочі мови конференції: українська та англійська.

Матеріали конференції опубліковані мовою оригіналу та в обсязі, наданому авторами. Збірник відформатовано та підготовлено до публікації в уніфікованому стилі без змін змісту окремих тез доповідей. Автори несуть повну відповідальність за достовірність фактів, власних імен, цитат, статистичних даних, галузевої термінології та іншої інформації, поданої в їхніх матеріалах.

Відповідно до Закону України “Про авторське право і суміжні права”, при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов’язковим.

**Research
Europe.org**

IHRC INTERNATIONAL
HUMANITARIAN
RESEARCH CENTER

© Міжнародний гуманітарний
дослідницький центр, 2025
© Research Europe, 2025

Офіційний сайт: researcheurope.org

UDC 37

DOI: <https://doi.org/10.64076/ihrc251212>

Synergy of science and education in the modern world : proceedings of the II International scientific and practical conference / International Humanitarian Research Center (Zhytomyr, 2025, December 12). Research Europe, 2025. 154 p.

The collection includes the proceedings of the II International scientific and practical conference “Synergy of science and education in the modern world”, which took place on 12 December 2025. This collection is intended for scientists, educators, students, government officials, business representatives, and the general public.

Working languages of the conference: Ukrainian and English.

The conference proceedings are published in the original language and as submitted by the authors. The collection has been formatted and prepared for publication in a unified style, without altering the content of individual contributions. The authors are fully responsible for the accuracy of the facts, proper names, quotations, statistical data, industry terminology, and other information presented in their materials.

According to the Ukrainian Law on Copyright and Related Rights, proper citation of the authors is required when using any scientific ideas or materials from this collection.

**Research
Europe.org**

IHRC INTERNATIONAL
HUMANITARIAN
RESEARCH CENTER

© International Humanitarian
Research Center, 2025
© Research Europe, 2025

Official website: researcheurope.org

ЗМІСТ

.....

TABLE OF CONTENTS

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРІЯ ТА МЕТОДИКА НАВЧАННЯ

.....

SECTION 1. THEORY AND TEACHING METHODS

Вознюк О. В., Дубасенюк О. А.

Освітній резонанс як інструмент методики навчання. 11

Колток Л., Рубаш М.

Теоретичні засади сталого розвитку в освіті. 16

Романенко Ю. В.

Інтерактивні методи навчання як чинник формування
мовленнєвої компетентності молодших школярів
в умовах нової української школи. 19

Семенова А. В., Котович Н. М.

Педагогічна діяльність викладача фахових дисциплін
закладів професійної освіти з розвитку ціннісного досвіду
здобувачів освіти в галузі індустрії моди. 21

Сидоренко Л. В.

Формування національно-культурної самосвідомості
військовослужбовців у контексті духовних цінностей:
теоретико-методичні аспекти освітнього процесу. 23

Стрілець О., Генесіран М.

Витинанка як засіб формування творчого потенціалу
у майбутніх учителів мистецьких дисциплін. 26

СЕКЦІЯ 2. ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ

ТА ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИКИ В ОСВІТІ

.....

**SECTION 2. INFORMATION TECHNOLOGIES
AND INNOVATIVE METHODS IN EDUCATION**

Бойко С. М.

Бізнес-симуляції та ігрові кейси як інноваційні методики
навчання в умовах нової української школи. 29

Горбаченко Д. О., Пугачова С. В.

Віртуальна та доповнена реальність як інструмент
модернізації сучасного освітнього процесу. 33

Кирлик В. В.

Проектування в інженерній діяльності: методологічний підхід. 35

Ніжегородцев В. О., Кравченко К. В.

Перспективи використання штучного інтелекту
для підвищення оптимізації бізнес-процесів. 38

Санкович М. В.

Створення навчальних матеріалів з використанням
технологій штучного інтелекту на уроках історії. 40

Титаренко І.

Вебресурс "Вчені НАПН України":
біографічний метод у педагогіці. 42

СЕКЦІЯ 3. ДОШКІЛЬНА ОСВІТА

.

SECTION 3. PRESCHOOL EDUCATION

Борова В. Є.

Роль моніторингу освітнього відеоконтенту в професійному
розвитку майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. 44

Карпук Т. Г.

Створення інструментів методичного моніторингу
за допомогою інтерактивних сервісів. 47

СЕКЦІЯ 4. ШКІЛЬНА ОСВІТА

.

SECTION 4. SCHOOL EDUCATION

Анастасова Н. М., Молодчин А. М.

Корекція дислексій в учнів початкових
класів в закладі загальної середньої освіти. 51

Шек К. В.

Методика використання TED Talks для розвитку
навичок аудіювання в учнів 9-го класу. 54

СЕКЦІЯ 5. ВИЩА ОСВІТА

.

SECTION 5. HIGHER EDUCATION

Гарасим І.

Моделі формування професійної компетентності
майбутніх економістів у ЗВО України. 57

Мереуца Т. Г.

Розвиток емоційного інтелекту майбутніх педагогів у процесі іншомовної підготовки. 61

Пірковець С. М.

Критерії оцінювання м'яких навичок бакалаврів з професійної освіти (цифрових технологій) в умовах інтерактивного навчання. 65

СЕКЦІЯ 6. ОСВІТА ДОРΟΣЛИХ

.

SECTION 6. ADULT EDUCATION

Сокульська Н. Б., Гузик Н. М.,

Нагорний М. С., Кмін В. Ф.

Роль гейміфікації для дорослих у вищих військових закладах освіти. 69

СЕКЦІЯ 7. СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ

.

SECTION 7. SOCIAL AND HUMANITARIAN SCIENCES

Беспалько М. М.

Соціальна інклюзія дітей з ООП: потенціал міжінституційної взаємодії закладів освіти та інклюзивно-ресурсних центрів. 71

Бельська Н. А.

Психологічна ресурсність обдарованих українських підлітків під час війни. 75

Ендеберя І. В., Курчигіна Д.

Особливості впливу військового конфлікту на психологічний стан студентів-психологів ЗВО. 79

Лендел Р. А.

Нові механізми партисипативної демократії та публічної політики: теоретичне обґрунтування та український досвід. 82

Михайліченко М. В.

Характеристика управлінських механізмів керівника закладу освіти. 84

Пархоменко О. Г.

Геополітичний контекст формування міжнародного туристичного іміджу України у період російсько-української війни. 89

Руденко М. Ю.

До питання рухливості, мінливості / певної
стійкості молодіжної мови (до XIX ст.) 92

Севрук І. І., Соколовська Ю. В., Чупрінова Н. Ю.

Практики соціального управління у силових структурах
України та наративи радянської доби. 95

Чанчиков І. К.

Резильєнтність як чинник забезпечення психологічного
благополуччя в умовах стресу та невизначеності. 99

Шпак Д. О.

Протокол авторської структурованої бесіди для збору даних про
систему цінностей та світоглядну ідентичність респондентів. 102

СЕКЦІЯ 8. ЕКОНОМІКА ТА ТЕХНОЛОГІЇ

.
SECTION 8. ECONOMICS AND TECHNOLOGY

Ільїна К. В.

Комплекс маркетингу підприємства в інтернет середовищі. 107

Назаров А. М.

Використання медіазасобів як
OSINT-інструментів у контррозвідці. 110

Попок В. О., Васіліу Є. В.

Аналіз ефективності SIEM-систем у виявленні кібератак. 112

Прохоров О., Афандієва Л.

Якісне навчальне тренування шахам через вплив
технологічних методик штучного інтелекту. 114

Рождественський В. В.

Роль соціальних медіа у зміцненні довіри та
лояльності до бренду в умовах інфошуму. 118

Юденко О. О.

Економічні аспекти розвитку освітніх
технологій у сучасному світі. 120

СЕКЦІЯ 9. ІНОЗЕМНІ МОВИ

.
SECTION 9. FOREIGN LANGUAGES

Horun, H.

Enhancing foreign language competence of non-linguistic
students through task-based learning. 123

Кірик Т. В.	
Методика викладання латини у вищій медичній освіті.	125
Левицька Є. А.	
Міжмовна взаємодія та роль рідної мови в розвитку когнітивно-академічної компетентності: концепція Джима Каммінгса (Jim Cummins).	128
Приймак А. М.	
Запозичення як показник мовної динаміки.	131
Семенюта О.	
Проблема інтерференції рідної мови при навчанні іноземної.	133
Shundel, T.O., Kharchenko, S. O.	
Functioning of neologisms in English medical literature.	136

СЕКЦІЯ 10. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І СПОРТ

.
SECTION 10. PHYSICAL CULTURE AND SPORT

Томащук І. В., Мозолев О. М.	
Кросфіт як засіб розвитку функціональної підготовленості старшокласників.	139

СЕКЦІЯ 11. КУЛЬТУРА І МИСТЕЦТВО

.
SECTION 11. CULTURE AND ART

Гурдіна В. В., Кушнарєнко В. С.	
Художньо-образні особливості Zoot Suit у творчих практиках сучасних дизайнерів.	142
Розумна А.	
"СТОП" війні: символи травми в мистецтві ХХ–ХХІ ст.	146
Цюряк І. О., Грушак І. В.	
Хорове мистецтво сьогодення: науково-практичні підходи.	151

Мереуца Т. Г.,

здобувачка третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ

Науковий керівник:

Семенова А. В.,

д-р пед. наук, професор, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ

УДК 159.942.5:378.147:811

DOI: <https://doi.org/10.64076/ihrc251212.07>

РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ У ПРОЦЕСІ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ

У сучасній педагогічній теорії й практиці дедалі чіткіше усвідомлюється, що емоційна сфера людини є не другорядним додатком до мислення, а його рушійною силою, адже саме емоції активізують пізнавальні процеси, впливають на якість взаємодії та визначають ефективність комунікації. Цей підхід набуває особливої ваги в професійній діяльності педагога, так як освітнє середовище сьогодні характеризується високою динамічністю, культурною різноманітністю та підвищеними вимогами до комунікації між усіма учасниками освітнього процесу. Через це, однієї лише фахової компетентності вже недостатньо, й майбутні педагоги повинні вміти ефективно взаємодіяти в умовах культурного різноманіття, розпізнавати, усвідомлювати та регулювати власні емоції, а також адекватно реагувати на емоційні стани учнів й створювати сприятливе навчальне середовище [1].

Стрімкі глобальні зміни та зростання суспільних викликів посилюють запит на оновлення змісту й пріоритетів освітньої політики України. Сучасна освіта постає як ключовий ресурс розвитку держави та її конкурентоспроможності, саме тому, її модернізація передбачає переосмислення підготовки педагогів, де важливе місце займає розвиток емоційного інтелекту. Оскільки він забезпечує здатність педагога ефективно взаємодіяти, підтримувати психологічну стабільність та відповідати на виклики нової освітньої парадигми [2, с. 76]. Науковці А. Семенова та В. Бондаренко у своєму дослідженні підкреслюють, що інтеграція в європейський освітній простір вимагає переосмислення національних пріоритетів, у центрі яких провідне місце належить якійсь підготовці педагогічних кадрів та їх професійній компетентності. Оскільки оновлення змісту педагогічної освіти та розвиток особистісних компетентностей учителя в Україні залишаються

актуальним завданням, зростає потреба в увазі до психологічно значущих навичок педагога. Однією з таких ключових компетентностей є емоційний інтелект, який формує основу професійної ефективності вчителя. Саме здатність педагогів адаптуватися до змін, підтримувати учнів та ініціювати позитивні трансформації визначає якість реалізації сучасної освітньої політики [8, с. 14].

Емоційний інтелект – це не просто сукупність емпатійних умінь педагога. Він охоплює набір компетентностей, що забезпечують здатність усвідомлювати, виражати та регулювати власні емоції, розпізнавати емоційні стани дітей, їхніх батьків і колег, а також конструктивно використовувати цю інформацію для підвищення ефективності педагогічної діяльності. Виокремлення емоційного інтелекту як важливого особистісного чинника професійного становлення майбутнього педагога зумовлене трансформацією пріоритетів сучасної української освіти та педагогіки партнерства, які визначено стратегічними орієнтирами її розвитку в XXI столітті.

Особливої актуальності ця проблема набуває у сфері іншомовної підготовки майбутніх педагогів. Оволодіння іноземною мовою передбачає не лише формування лінгвістичних умінь, а й активну міжкультурну взаємодію, занурення в інші цінності, способи мислення, комунікативні норми. Саме тому розвиток емоційного інтелекту стає ключовим для ефективної професійної діяльності та формування здатності до стресостійкості і позитивної взаємодії в навчальному середовищі. Відтак емоційний інтелект виступає не допоміжною soft skill навичкою, а фундаментальною умовою якісної професійної підготовки педагога, що сприяє ефективній комунікації.

З огляду на це, саме розвиток емоційного інтелекту майбутніх учителів у процесі іншомовної підготовки постає як ключова передумова їхньої професійної ефективності в умовах модернізованої освіти. Емоційний інтелект пов'язаний із формуванням культури поваги, доброзичливості, довіри, діалогу, співпраці, а також із розвитком відповідальності та соціального партнерства в освітньому середовищі. За цих обставин перед учителем постає завдання створювати такі умови, у яких кожен учень зможе розкривати власні здібності, розвивати творче мислення, навчитися ставити запитання, аргументувати, робити вибір і бути вмотивованим до пізнання. Партнерська взаємодія між учителем і учнем ґрунтується на підтримці, відкритості, взаєморозумінні та повазі до унікальності особистості. Здатність педагога усвідомлювати власні емоції, регулювати їх і конструктивно будувати емоційну взаємодію з іншими істотно підсилює його професійну ефективність: полегшує розв'язання конфліктів, сприяє налагодженню комунікації та формуванню позитивного освітнього клімату. Саме тому розвиток емоційного інтелекту майбутніх педагогів сьогодні стає одним із ключових векторів модернізації вищої педагогічної освіти.

Термін "*емоційний інтелект*" виник на початку 1990-х років і був визначений Дж. Мейєром та П. Селовеєм як форма соціального інтелекту, що включає здатність відстежувати власні й чужі емоції, розрізняти їх і використовувати цю інформацію для регуляції своїми думками та діями. Вчені наголошували, що емоційний інтелект відображає взаємозв'язок когнітивної та афективної сфер, що дозволяє продуктивно вирішувати життєві завдання [10, с. 47].

Поширенню концепції емоційного інтелекту сприяло дослідження Д. Гоулмана, який надав йому наступне визначення – будь-яка особистісна характеристика, яка не представлена когнітивним інтелектом та виділив чотири основні її складові: *самосвідомість* – усвідомлення власних емоцій і розуміння своїх сильних та слабких сторін; *самоконтроль* – здатність керувати емоційними станами, зберігати спокій у критичних ситуаціях; *емпатія* – розуміння емоцій інших і здатність налагоджувати контакт з ними, незважаючи на свої внутрішні конфлікти; *соціальні навички* – уміння працювати в команді, регулювати емоції інших та пом'якшувати конфліктні ситуації [9, с. 110-111].

Новий етап у розвитку досліджень емоційного інтелекту пов'язаний із працями Р. Стернберга, який запропонував власну інтерпретацію цього феномена через призму адаптивних здібностей особистості. Учений обґрунтував, що емоційний інтелект варто розуміти як сукупність адаптивних здібностей, які дають людині можливість змінюватися відповідно до умов або трансформувати життєві ситуації, з якими вона стикається. У його підході інтелект функціонує як інформаційна система, що забезпечує ефективну взаємодію особистості з навколишнім середовищем [11, с. 12].

На думку дослідника Р. Бар-Она, емоційний інтелект становить інтегративну систему взаємопов'язаних емоційних і соціальних компетенцій, умінь та здібностей, які забезпечують людині можливість ефективно долати життєві труднощі та перешкоди без значних психологічних втрат [7, с. 18].

Варто зазначити, що проблематика емоційного інтелекту посіла помітне місце і в сучасній українській науковій парадигмі. Дослідження українських науковців підтверджують необхідність системного включення розвитку емоційного інтелекту у навчальні програми підготовки майбутніх педагогів, що сприяє формуванню професійної компетентності та стресостійкості. Поняття емоційного інтелекту стало об'єктом ґрунтовних досліджень, серед яких особливо вирізняються праці О. Власової, С. Дерев'янка, В. Зарицької, Е. Носенко, Н. Ковриги та інших [3;4;5;6].

В. Зарицька, досліджуючи значення розвитку емоційного інтелекту в процесі професійної підготовки фахівців, зауважувала що потреба розвитку емоційного інтелекту обумовлена також необхідністю формування здатності до рефлексії, яка проявляється у вмінні усвідомлювати власні емоції та емоційні стани інших

людей. Це, у свою чергу, дозволяє об'єктивно оцінювати себе та оточуючих у професійній діяльності, виявляти внутрішньоособистісні та міжособистісні суперечності, знаходити шляхи їх подолання, а також формувати концепції професійного розвитку та стратегії їх реалізації. Авторка наголошує, що високий рівень емоційного інтелекту є фундаментом ефективного розв'язання конфліктних ситуацій, які виникають у процесі професійної діяльності через специфіку виконання важливих професійних завдань і особливості взаємин у колективі [5, с. 20].

Науковці Е. Носенко та Н. Коврига трактують емоційний інтелект як інтеграцію внутрішнього та зовнішнього світів особистості, що реалізується через п'ять ключових складників: сумлінність, відкритість до нового досвіду, емоційну стійкість, дружелюбність та екстраверсію. Ці компоненти відображають характер внутрішнього та зовнішнього контролю, мотиви діяльності, а також тип поведінки людини. За їхньою позицією, емоційний інтелект виступає фундаментальним чинником сприйняття та відображення реальності, який формується та закріплюється протягом усього життя індивіда [6, с. 59].

Отже, виходячи з викладеного, можна стверджувати, що рівень емоційного інтелекту педагога відіграє визначальну роль у його професійній діяльності. Сучасні інноваційні процеси у вищій освіті вимагають переосмислення освітньої парадигми та створення умов для підготовки конкурентоспроможного фахівця на світовому ринку праці. Майбутній спеціаліст повинен володіти не лише глибокими професійними знаннями, а й набором ключових особистісних компетентностей, які забезпечують динамічну професійну поведінку, а також здатність приймати адекватні рішення в нестандартних ситуаціях та швидко адаптуватися до змінних умов та нових життєвих викликів.

Таким чином, формування емоційного інтелекту слід розглядати не лише як допоміжну навичку, а як стратегічну умову підготовки комунікативно і психологічно компетентного педагога, здатного створювати партнерські стосунки з учнями, мотивувати їх до навчання та забезпечувати психологічно безпечне та продуктивне освітнє середовище.

Список використаних джерел

1. Семенова А. В. Професійна педагогіка: підручник. Київ: Центр учбової літератури, 2020. 368 с.
2. Бондаренко В.Д., Савельєва О.С., Семенова А. В. Виміри якості вищої освіти: необхідність та сучасні тренди або проектування робочих програм навчальних дисциплін. Вища школа: науково-практичне видання. 2021. № 1-2 (198). С. 75-96
3. Власова О.І. Психологія соціальних здібностей: структура, динаміка, чинники розвитку: монографія. Київ: Видавничо-поліграфічний центр "Київський університет", 2005.

4. Дерев'яно С.П. Феноменологія емоційного інтелекту. Чернівці, 2016.
5. Зарицька В.В. Емоційний інтелект як складова готовності особистості до професійної діяльності. Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди. Серія "Психологія". 2014. № 49. С. 42
6. Носенко Е.Л., Коврига Н.В. Емоційний інтелект: концептуалізація феномену, основні функції: монографія. Київ: Вища школа, 2003. 126 с.
7. Bar-On R. The Bar-On model of emotional-social intelligence (ESI). Psicothema. 2006. Vol. 18 (Suppl). P. 13-25
8. Bondarenko Victor, Semenova Alla. Targets of strategic development of educational policy of Ukraine under integration into the European educational area: social and personal dimensions of cultural and historical integrity. Education: Modern Discourses. 2020. № 3. p. 13-26
9. Goleman D. Emotional intelligence. New York: Bantam Books, 1995. 352 p.
10. Mayer J., Salovey P. Emotional development and emotional intelligence: Educational implications. New York, NY: Basic Books, 1997.
11. Sternberg R. The nature of intelligence. New York University Education Quarterly. 1981. № 12. P. 10-17.

Пірковець С. М.,
здобувач третього (освітньо-
наукового) рівня вищої освіти,
Бердянський державний педагогічний
університет, м. Запоріжжя

УДК 378.147:005.336.5

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ М'ЯКИХ НАВИЧОК БАКАЛАВРІВ З ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ (ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ) В УМОВАХ ІНТЕРАКТИВНОГО НАВЧАННЯ

Сучасний ринок праці у сфері інформаційних технологій висуває до фахівців вимоги, що виходять за межі суто технічних компетентностей. Роботодавці все частіше наголошують на критичній важливості м'яких навичок для успішної професійної діяльності бакалаврів з цифрових технологій. Незважаючи на зростаючу увагу до м'яких навичок у науковому дискурсі, у реальній освітній практиці досі бракує об'єктивних даних щодо їх фактичного рівня сформованості у майбутніх фахівців [1]. Формальне декларування очікуваних результатів навчання в освітніх